

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (hetedik tanács)

2015. március 19.*

„Dömping — Indonéziában, Malajziában, Srí Lankán és Tunéziában feladott kerékpárok behozatala — A Kínából származó kerékpárok behozatalára kivetett végleges dömpingellenes vámnak e behozatalokra való kiterjesztése — Kijátszás — Az együttműködés hiánya — Az 1225/2009/EK rendelet 13. és 18. cikke — Indokolási kötelezettség — Mérlegelési hiba”

A T-412/13. sz. ügyben,

a **Chin Haur Indonesia, PT** (székhelye: Tangerang [Indonézia], képviselik: T. Müller-Ibold és F.-C. Laprévotte ügyvédek)

felperesnek

az **Európai Unió Tanácsa** (képviseli: S. Boelaert, meghatalmazotti minőségben, segítője: R. Bierwagen ügyvéd)

alperes ellen,

támogatják:

Európai Bizottság (képviselik: J.-F.Brakeland és M. França, meghatalmazotti minőségben)

és

a **Maxcom Ltd** (székhelye: Plovdiv [Bulgária], képviselik: L. Ruessmann ügyvéd és J. Beck solicitor)

beavatkozók,

a 990/2011/EU végrehajtási rendelettel a Kínai Népköztársaságból származó kerékpárok behozatalára kivetett végleges dömpingellenes vámnak az Indonéziában, Malajziában, Srí Lankán és Tunéziában feladott, akár Indonéziából, Malajziából, Srí Lankáról és Tunéziából származóként, akár nem ilyenként bejelentett kerékpárok behozatalára történő kiterjesztéséről szóló, 2013. május 29-i 501/2013/EU tanácsi végrehajtási rendelet (HL L 153., 1. o.) részleges megsemmisítése iránti kérelme tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (hetedik tanács),

tagjai: M. van der Woude elnök (előadó), I. Wiszniewska-Białicka és I. Ulloa Rubio bírák,

hivatalvezető: S. Spyropoulos tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2014. szeptember 3-i tárgyalásra,

* Az eljárás nyelve: angol.

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

- 1 A felperes, a Chin Haur Indonesia, PT, egy tajvani vállalkozás, amely az Európai Unióba Indonéziából származó kerékpárokat hoz be. Vitatja a Kínai Népköztársaságból származó kerékpárok behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vámnak az 1225/2009/EK rendelet 11. cikkének (2) bekezdése szerinti hatályvesztési felülvizsgálatot követő kivetéséről szóló, 2011. október 3-i 990/2011/EU tanácsi végrehajtási rendelet (HL L 261., 2. o.) szerinti kiterjesztését egyes indonéz vállalkozásokra.

Az eredeti dömpingellenes és szubvencióellenes alapeljárások

- 2 A Kínai Népköztársaságból származó kerékpárok Közösségbe történő behozatalára végleges dömpingellenes vám kivetéséről és az ideiglenes dömpingellenes vám végleges beszedéséről szóló, 1993. szeptember 8-i 2474/93/EGK tanácsi rendelettel (HL L 228., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 51. kötet, 3. o.) az Európai Közösségek Tanácsa 30,6%-os végleges dömpingellenes vámot vetett ki a Kínából származó kerékpárok behozatalára.
- 3 Az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK módosított rendelete (HL 1996. L 56., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 10. kötet, 45. o.) [amely helyébe az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 2009. november 30-i 1225/2009/EK tanácsi rendelet (HL L 343., 51. o., helyesbítés: HL 2010. L 7., 22. o.) lépett; a továbbiakban: alaprendelet] szerinti hatályvesztési felülvizsgálatot követően, és különösen a 384/96 rendelet 11. cikkének (2) bekezdése (jelenleg az alaprendelet 11. cikkének (2) bekezdése) alapján a Tanács a Kínai Népköztársaságból származó kerékpárok behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló, 2000. július 10-i 1524/2000/EK rendelettel (HL L 175., 39. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 33. kötet, 319. o.) úgy határozott, hogy a 30,6%-os végleges dömpingellenes vámot fenn kell tartani.
- 4 A 384/96 rendelet 11. cikkének (3) bekezdése (jelenleg az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdése) szerinti időközi felülvizsgálatot követően a Tanács a Vietnamból származó kerékpárok behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és az 1524/2000/EK rendelet módosításáról szóló, 2005. július 12-i 1095/2005/EK rendelettel (HL L 183., 1. o.) úgy határozott, hogy a hatályos dömpingellenes vámot 48,5%-ra emeli.
- 5 Az alaprendelet 11. cikkének (2) bekezdése szerinti hatályvesztési felülvizsgálatot követően 2011 októberében a Tanács a 990/2011 végrehajtási rendelettel úgy határozott, hogy a 48,5%-os dömpingellenes vámot fenn kell tartani.
- 6 2012 áprilisában a Bizottság az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozatallal szembeni védelemről szóló, 2009. június 11-i 597/2009/EK tanácsi rendelet (HL L 188., 93. o.) 10. cikkének megfelelően bejelentette a Kínából származó kerékpárok Unióba történő behozatalára alkalmazandó szubvencióellenes eljárás megindítását.
- 7 Egyrészt a Bizottság 2013. május 22-én elfogadta a Kínai Népköztársaságból származó kerékpárok behozatalára vonatkozó szubvencióellenes eljárás megszüntetéséről szóló 2013/227/EU határozatot (HL L 136., 15. o.) további szubvencióellenes intézkedések bevezetése nélkül. Másrészt a Tanács 2013.

május 29-én elfogadta az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdése szerinti időközi felülvizsgálatot követően meghozott, a 990/2011 végrehajtási rendelet módosításáról szóló 502/2013/EU rendeletet (HL L 153., 17. o.).

A kijátszásellenes eljárás

- 8 A Bizottsághoz 2012. augusztus 14-én az Európai Kerékpárgyártók Szövetsége (European Bicycle Manufacturers Association, EBMA) három uniós kerékpárgyártó nevében kérelmet nyújtott be egyrészt a Kínából származó kerékpárok behozatalát illetően elrendelt dömpingellenes intézkedések esetleges kijátszásának kivizsgálása, másrészt pedig az Indonéziában, Malajziában, Srí Lankán és Tunéziában feladott, akár Indonéziából, Malajziából, Srí Lankáról és Tunéziából származóként, akár nem ilyenként bejelentett kerékpárokra vonatkozó behozatalok nyilvántartásba vételének elrendelése iránt.
- 9 2012. szeptember 25-én a Bizottság elfogadta a 990/2011 végrehajtási rendelet által elrendelt dömpingellenes intézkedéseknek az Indonéziában, Malajziában, Srí Lankán és Tunéziában feladott, akár Indonéziából, Malajziából, Srí Lankáról és Tunéziából származóként, akár nem ilyenként bejelentett kerékpárok behozatala által megvalósuló esetleges kijátszására vonatkozó vizsgálatot megindító 875/2012/EU rendeletet (HL L 258., 21. o.).
- 10 Ez a vizsgálat többek között a kereskedelem szerkezetét érintő, a dömpingellenes vám 2005. évi növelését követően bekövetkezett állítólagos változás kivizsgálására irányult. A vizsgálati időszak 2004. január 1-jétől 2012. augusztus 31-ig tartott (a továbbiakban: vizsgálati időszak). Részletesebb adatokat gyűjtöttek a 2011. szeptember 1-jétől 2012. augusztus 31-ig tartó időszakra (a továbbiakban: referencia-időszak) vonatkozóan annak érdekében, hogy megállapítsák a hatályban lévő intézkedések javító hatásának lehetséges aláásását és a dömping fennállását.
- 11 A felperest tájékoztatták a kijátszásellenes vizsgálat megindításáról, és 2012. szeptember 26-án kézhez kapta a mentesség iránti kérelem nyomtatványát. Felkérték, hogy az említett nyomtatványt legkésőbb 2012. november 2-ig küldje meg elektronikus úton.
- 12 2012. november 5-én a Bizottság a mentesség iránti kérelem nyomtatványát papírformában kapta meg a felperestől. Ebben a nyomtatványban a felperes többek között azt állította, hogy nem végzett az alaprendelet 13. cikkének (2) bekezdése értelmében vett összeszerelési tevékenységet harmadik országokban.
- 13 2012. november 27-én a Bizottság levelet küldött a felperesnek, amelyben arra kérte, hogy az ellenőrző látogatás során bocsásson rendelkezésére bizonyos dokumentumokat, így különösen a mentesség iránti kérelem nyomtatványának kitöltéséhez használt munkalapokat. A felperes 2012. november 28-án jelezte az említett levél kézhezvételét.
- 14 2012. november 29-én a Bizottság ismét levelet küldött a felperesnek, amelyben arra kérte, hogy legkésőbb 2012. december 3-ig szolgáltatson újabb információkat a mentesség iránti kérelem nyomtatványában hiányosan kitöltött tizenhárom tényezővel kapcsolatban. A felperes 2012. december 3-án és 4-én megküldött bizonyos dokumentumokat a Bizottságnak.
- 15 Az ellenőrző látogatásra 2012. december 6-án és 7-én került sor a felperes helyiségeiben. Ekkor a felperes a mentesség iránti kérelem átdolgozott nyomtatványát benyújtotta a Bizottsághoz.
- 16 2013. január 28-án a Bizottság arról értesítette a felperest, hogy az alaprendelet 18. cikkét szándékozik vele szemben alkalmazni. A felperes 2013. február 4-én terjesztette elő észrevételeit.

- 17 2013. március 21-én a Bizottság a felperesnek, valamint az indonéz és kínai hatóságoknak megküldte az átrakodási és összeszerelési tevékenységre vonatkozó megállapításait tartalmazó általános tájékoztatót, amelyben kifejti azon szándékát, hogy a Kínából származó kerékpárok behozatalára kivetett dömpingellenes vámnak az Indonéziából származó behozatalokra való kiterjesztését javasolja. Az általános tájékoztató B. mellékletében a Bizottság elutasította a felperes mentesség iránti kérelmét, tekintettel arra, hogy a benyújtott információk megbízhatatlannak bizonyultak.
- 18 A felperes a 2013. április 9-i levelében vitatta az általános tájékoztató megállapításait. Erre vonatkozóan 2013. május 28-án újabb észrevételeket terjesztett elő.
- 19 2013. május 29-én a Tanács elfogadta a 990/2011/EU végrehajtási rendelettel kivetett végleges dömpingellenes vámnak az Indonéziában, Malajziában, Srí Lankán és Tunéziában feladott, akár Indonéziából, Malajziából, Srí Lankáról és Tunéziából származóként, akár nem ilyenként bejelentett kerékpárok behozatalára történő kiterjesztéséről szóló 501/2013/EU végrehajtási rendeletet (HL L 153., 1. o., a továbbiakban: megtámadott rendelet).

A megtámadott rendelet

- 20 A megtámadott rendelet (28)–(33) preambulumbekkezdésében a Tanács egyrészt hangsúlyozta, hogy az alaprendelet 13. cikke (4) bekezdésének megfelelően mentesség iránti kérelmet négy indonéziai vállalat nyújtott be, amelyek a referencia-időszak alatt az Indonéziából az Unióba irányuló teljes behozatal 91%-át képviselték. Másrészt úgy vélte, hogy az egyik vállalat által benyújtott adatok nem ellenőrizhetők, illetve kevésbé megbízhatók. Az előterjesztett észrevételek ellenére a Tanács arra az álláspontra helyezkedett, hogy az e társaság által benyújtott információkat figyelmen kívül kell hagyni. Ezért az e vállalat tekintetében tett megállapításokat a rendelkezésre álló adatokra alapozták, az alaprendelet 18. cikkével összhangban. A többi három vállalatot a Bizottság együttműködőnek tekintette.
- 21 A megtámadott rendelet (45)–(58) preambulumbekkezdésében a Tanács, miután megvizsgálta a Kína, Indonézia és az Unió közötti kereskedelmi tendenciákat, valamint a termelési mennyiség alakulását, megállapította, hogy az alaprendelet 13. cikkének (1) bekezdése értelmében az Indonézia és az Unió közötti kereskedelmi szerkezet megváltozott a dömpingellenes vám 2005 júliusában bekövetkezett megemelését követően.
- 22 A megtámadott rendelet (59)–(67) preambulumbekkezdésében a Tanács megvizsgálta a megvalósított kijátszás gyakorlatának jellegét.
- 23 A megtámadott rendelet (60)–(64) preambulumbekkezdésében a Tanács az átrakodási tevékenység fennállását elemezte. Először megállapította, hogy a három együttműködő vállalat tekintetében nem bizonyítható az átrakodási tevékenység fennállása. Ezzel szemben, ami azt a vállalatot illeti, amellyel szemben a Tanács szerint indokolt az alaprendelet 18. cikkének alkalmazása, „[a] vizsgálatból kiderült, hogy a vállalat nem rendelkezett elegendő felszereléssel, amely alátámasztotta volna az Unióba irányuló export mennyiségét a referencia-időszakban”, és „egyéb magyarázat hiányában megállapítható, hogy a vállalat átrakodás miatt részt vett az intézkedések kijátszásában” (a megtámadott rendelet (62) preambulumbekkezdése). Tekintettel a kereskedelem szerkezetének megváltozására, az azon vállalatra vonatkozóan tett megállapításokra, amellyel szemben indokolt az alaprendelet 18. cikkének alkalmazása, illetve arra, hogy nem minden indonéziai gyártó/exportőr állt elő és működött együtt, a Tanács megállapította, hogy a Kínából származó termékeket Indonéziában átrakodták.
- 24 A megtámadott rendelet (65)–(67) preambulumbekkezdésében a Tanács az összeszerelési tevékenység fennállását vizsgálta. Megállapította egyrészt, hogy nem bizonyított az összeszerelési tevékenység megvalósítása a három együttműködő vállalat tekintetében, másrészt pedig, hogy a negyedik vállalat tekintetében, amellyel szemben indokolt az alaprendelet 18. cikkének alkalmazása, nem állapítható

meg, hogy részt vett-e az összeszerelési tevékenységben. Következésképpen az összeszerelési tevékenység fennállása Indonéziában az alaprendelet 13. cikke (2) bekezdése értelmében nem nyert megállapítást.

- 25 A megtámadott rendelet (92) preambulumbekkezdésében a Tanács hangsúlyozta, hogy a vizsgálat semmi más elfogadható okot vagy gazdasági indokot nem talált, mint az érintett termékekre vonatkozó meglévő intézkedések megkerülésének szándékát.
- 26 A megtámadott rendelet (94) és (95) preambulumbekkezdésében a Tanács egyrészt hangsúlyozta, hogy a 2005-ös időközi felülvizsgálatban megállapított, a kár megszüntetéséhez szükséges szintnek és a jelenlegi vizsgálatban megállapított, a referencia-időszakban érvényes exportár súlyozott átlagának összehasonlítása jelentős, áron aluli értékesítést mutat. Másrészt emlékeztetett arra, hogy az Indonéziából az Unióba irányuló import növekedése mennyiségi szempontból jelentősnek tekinthető. A Tanács így a megtámadott rendelet (96) preambulumbekkezdésében megállapította, hogy a meglévő intézkedéseket a mennyiségek és árak tekintetében aláássák.
- 27 A megtámadott rendelet (99)–(102) preambulumbekkezdésében a Tanács az alaprendelet 13. cikkének (1) bekezdése értelmében megvizsgálta, hogy vannak-e bizonyítékok a dömpingre az érintett termékre előzőleg megállapított rendes értékhez viszonyítva. Az intézkedések kijátszása által érintett indonéziai exportárok megállapítása érdekében csak a nem együttműködő gyártók/exportőrök exportját vették figyelembe. E célból a rendelkezésre álló legmegbízhatóbb adatokra hagyatkozva az exportárok a Comext-adatok alapján, a referencia-időszakban az Indonéziából az Unióba szállított kerékpárok átlagos exportára alapján állapították meg. A rendes érték és az exportárok különböző kiigazítását követően e két változó összehasonlítása a Tanács szerint dömping fennállását mutatta.
- 28 E körülmények között a Tanács megállapította, hogy az alaprendelet 13. cikkének (1) bekezdése értelmében vett kijátszás megvalósult az Indonéziába való átrakódás tevékenységével. Ezért a 990/2011 végrehajtási rendelet 1. cikkének (2) bekezdésében kivetett 48,5%-os végleges dömpingellenes vámot a Tanács kiterjesztette az Indonéziában feladott, akár Indonéziából származóként, akár nem ilyenként bejelentett, érintett termék behozatalára. A fenti 20. pontban kifejtett megállapítások alapján a Tanács a mentesség iránti kérelmet benyújtó négy exportőr közül háromnak mentességet nyújtott az intézkedések kiterjesztése alól.

Az eljárás és a felek kérelmei

- 29 A Törvényszék Hivatalához 2013. augusztus 9-én benyújtott keresetlevelével a felperes előterjesztette a jelen keresetet.
- 30 A Törvényszék Hivatalában ugyanezen a napon iktatott külön beadványában azt is kérte, hogy a Törvényszék erről a keresetről a Törvényszék eljárási szabályzatának 76a. cikke alapján gyorsított eljárásban határozzon.
- 31 Mivel módosult a Törvényszék tanácsainak összetétele, az előadó bírót a hetedik tanácshoz osztották be, következésképpen az ügyet e tanács elé utalták.
- 32 A Törvényszék hetedik tanácsa a gyorsított eljárás iránti kérelemnek a 2013. október 8-i határozatában helyt adott.
- 33 A Törvényszék Hivatalához 2013. október 17-én, illetve november 8-án benyújtott beadványaikban a Bizottság és az EBMA kérelmezte, hogy a Tanács kérelmeinek támogatása végett beavatkozhasson.
- 34 2013. november 11-i végzésében a Törvényszék hetedik tanácsának elnöke helyt adott a Bizottság beavatkozás iránti kérelmének.

- 35 2013. december 17-i végzésével a Törvényszék hetedik tanácsa elutasította az EBMA beavatkozás iránti kérelmét.
- 36 A Törvényszék Hivatalához 2014. március 19-én érkezett beadványával a Maxcom Ltd kérelmezte, hogy a Tanács kérelmeinek támogatása végett beavatkozhasson.
- 37 A Törvényszék az eljárási szabályzatának 64. cikke szerinti pervezető intézkedések címén a 2014. március 27-i és május 15-i levelében írásbeli kérdéseket intézett a felpereshez, és felhívta a Tanácsot, hogy válaszoljon a kérdésekre, és hogy bizonyos dokumentumokat nyújtson be. A felek a pervezető intézkedéseknek a kitűzött határidőn belül eleget tettek.
- 38 A Törvényszék hetedik tanácsa a 2014. július 16-i végzésében helyt adott a Maxcom beavatkozás iránti kérelmének.
- 39 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:
- semmisítse meg a megtámadott rendelet 1. cikkének (1) és (3) bekezdését a felperest érintő részében;
  - a Tanácsot kötelezze a költségek viselésére.
- 40 A Bizottság és a Maxcom által támogatott Tanács azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet;
  - a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

Az elfogadhatóságról

- 41 A pervezető intézkedésre adott írásbeli válaszaiban, majd a tárgyaláson a Tanács megkérdőjelezte a kereset egészének elfogadhatóságát. A bírósági eljárás során tudomására jutott újságcikk alapján a Tanács kifejti, hogy a felperes nem egy valós, indonéz kerékpárgyártó, és hogy maga a létezése is kétséges. A Tanács az újságcikkből arra következtet, hogy Indonéziában gyártóként egyedül a kínai F. vállalkozás tevékenykedett. E körülmények között a felperes mentesség iránti kérelmét nem a megfelelő vállalkozás nevében terjesztették elő. Ennélfogva a keresetet mint elfogadhatatlant teljes egészében el kell utasítani.
- 42 A felperes vitatja a Tanács érvét, amely szerinte megalapozatlan, és az iratok részét nem képező tényeken alapul.
- 43 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a rövid – a felperesre vonatkozó részében egyoldalnyi – újságcikk, amelyre a Tanács támaszkodik, nem egyértelmű, és nem támasztja alá a Tanács megállapítását.
- 44 A szóban forgó újságcikkből ugyanis az derül ki, hogy a felperes – tajvani jog szerinti vállalat – székhelye 1990 óta Indonéziában található. Kerékpáralkatrészeket gyárt, és a termékeket Délkelet-Ázsiában, Indonéziában, Dél-Amerikában és Olaszországban értékesíti. Továbbá az egyik üzemét kerékpárok összeszerelésére átengedte a kínai F. vállalkozásnak. Az európai dömpingellenes

vámoknak a kínai kerékpárok behozatalára való kivetését követően a felperes az üzemét bérletbe adta az F. vállalkozásnak; a felperes és ez utóbbi vállalkozás közötti jogviszony konkrét jellege azonban nem derül ki egyértelműen.

- 45 Következésképpen, függetlenül attól, hogy egy rövid újságcikk – további bizonyítékok hiányában – kétségessé teheti-e a kereset elfogadhatóságát, meg kell állapítani, hogy a Tanácsnak a fenti 41. pontban ismertetett állításait az említett újságcikk egyáltalán nem támasztja alá.
- 46 Mivel a Tanács ezzel kapcsolatban nem szolgáltatott további bizonyítékokat, meg kell állapítani a kereset elfogadhatóságát.

Az ügy érdeméről

- 47 A felperes keresetének alátámasztására három jogalapra hivatkozik. Az alaprendelet 13. cikke (1) bekezdésének és 18. cikke (1) bekezdésének megsértésére alapított első jogalap arra hivatkozik, hogy a Tanács tévesen alkalmazta a jogot, és mérlegelési hibát követett el a kijátszás megállapítását és a rendelkezésre álló adatok természetét illetően. Az alaprendelet 18. cikke, az arányosság elve, valamint az indokolási kötelezettség megsértésére alapított második jogalap az együttműködés hiányának megállapítására vonatkozik. Az alaprendelet 13. cikke (1) bekezdésének és az egyenlő bánásmód elvének megsértésére alapított harmadik jogalap a dömping fennállására vonatkozik.

Az alaprendelet 13. cikke (1) bekezdésének és 18. cikke (1) bekezdésének megsértésére alapított első jogalapról

- 48 A felperes első jogalapja két részből áll, egyrészt arra vonatkozóan, hogy a kereskedelem szerkezetének megváltozása ténylegesen bekövetkezett-e, másrészt pedig a Tanács azon következtetésére vonatkozóan, amely szerint a felperes részt vett az átrakodási tevékenységben.

– A kereskedelem szerkezetének megváltozásáról

- 49 A felperes elsősorban azt állítja, hogy tévesek az Indonéziába irányuló kerékpárexportra vonatkozó kínai statisztikák, amelyekre a Tanács többek között a kereskedelem szerkezetében bekövetkezett változások megállapítása érdekében támaszkodott. A felperes szerint a kerékpárok vonatkozásában magasabb volt az export-visszatérítés mértéke, mint a kerékpáralkatrészek tekintetében, ami a kínai exportőröket arra ösztönözte, hogy az egyszerű alkatrészek kivitelét kerékpárexportként jelentsék be. E körülmények között a kerékpárexportra vonatkozó kínai statisztikák mesterségesen magasak, mivel a kivitt kerékpárok túlnyomó része valójában kerékpáralkatrész. A Kínai Népköztársaság tehát jelentősen kevesebb kerékpárt vitt ki Indonéziába, mint amelyet a megtámadott rendelet 2. táblázata mutat.
- 50 Másodsorban a felperes úgy véli, hogy a kereskedelem szerkezete megváltozásának bizonyításához használt adatok nem elegendők az átrakodás megállapításának alátámasztásához, mivel nincs egyértelmű kapcsolat a Kínából Indonéziába irányuló kerékpárexport és az Indonéziából az Unióba irányuló export között.
- 51 Harmadsorban a Tanács szerinte nem tartotta szem előtt a kereskedelem szerkezetének állítólagos megváltozására vonatkozó alternatív magyarázatokat. Különösen a termelési mennyiségek elemzése kevésbé meggyőző, és téves időszakra vonatkozik.
- 52 A Tanács ezen érvek összességét mint megalapozatlant vitatja.

- 53 E tekintetben elsősorban hangsúlyozni kell, hogy először is a kerékpárokra és a kerékpáralkatrészekre vonatkozó eltérő visszatérítési mértéket felsoroló, a felperes által szolgáltatott dokumentumból az derül ki, hogy a hozzáadottérték-adó (héta) visszatérítésének mértéke valóban eltér a kerékpáralkatrészek és a kerékpárok esetén.
- 54 Mindazonáltal a felperes nem terjesztett elő semmiféle bizonyítékot annak igazolására, hogy a kínai exportőrök vagy a vámhatóságok éppen ezért az egyszerű kerékpáralkatrészek kivételét kerékpárexportként jelentették volna be. A felperes ugyanis csupán a tranzakciók korlátozott számára vonatkozóan szolgáltatott dokumentumokat. Amennyiben ezek a dokumentumok egyáltalán bizonyító erővel rendelkeznek e gyakorlat fennállását illetően, önmagukban nem alkalmasak annak bizonyítására, hogy az említett gyakorlat kellően szokásos gyakorlatnak minősült ahhoz, hogy kétségessé tegye a Tanács által használt statisztikákat. Végeredményben a felperes semmiképpen nem bizonyította, hogy az említett gyakorlat kellően szokásos gyakorlatnak minősült ahhoz, hogy kétségessé tegye a kínai statisztikák érvényességét.
- 55 Másodszor a felperes azt állítja, hogy a Bizottság a vizsgálata során könnyedén feltárhatta volna egy ilyen gyakorlat létezését, mivel ezt a gyakorlatot az ágazat valamennyi szereplője jól ismeri. Lényegében a felperes azt állítja, hogy a Bizottság megsértette a gondossági kötelezettségét.
- 56 E tekintetben egyrészt a Tanács megerősíti, amit a felperes nem vitat, hogy az e vizsgálatban érintett, vagy a párhuzamosan lefolytatott egyéb vizsgálatokban érintett egyik fél sem utalt egy ilyen gyakorlat létezésére. Ezenkívül az indonéz és a kínai hatóságok, amelyeknek a vizsgálat következtetéseit megküldték, soha nem kérdőjelezték meg a felhasznált statisztikák megbízhatóságát a saját számaik vonatkozásában. A Tanácsnak tehát nem kellett kételkednie az említett statisztikák megbízhatóságában.
- 57 Másrészt meg kell jegyezni, hogy a felperes e gyakorlat állítólagos létezését csak 2013. május 28-án jelezte, vagyis a megtámadott rendelet elfogadását megelőző napon, 40 nappal az általános tájékoztatóval kapcsolatban tehető észrevételek benyújtására nyitva álló határidő lejárta után. Ezt megelőzően arra egyáltalán nem hivatkozott. A felperes az érvét tehát a vizsgálat különösen kései szakaszában adta elő.
- 58 E körülmények között a felperes nem bizonyította, hogy az uniós intézmények a felhasznált statisztikákat tévesen értékelték, vagy hogy a gondosság elvét megsértették.
- 59 Másodszorban meg kell állapítani, hogy a megtámadott rendelet (45)–(58) preambulumbekzdésében a Tanács által ismertett szám adatok azt mutatják, hogy az alaprendelet 13. cikkének (1) bekezdése értelmében a Kína és az Unió, a Kína és Indonézia, és végül az Indonézia és az Unió közötti kereskedelem szerkezete megváltozott.
- 60 Ugyanis először is a megtámadott rendelet (45) preambulumbekzdéséből és 1. táblázatából az derül ki, hogy a Kínából az Unióba irányuló kerékpárimport több mint 80%-kal esett vissza a vizsgálati időszakban. A vámok 2005-ben bekövetkezett megemelésétől a referencia-időszak végéig az import a harmadára csökkent. Másodszor a vizsgálati időszakban a Kínából Indonéziába irányuló kerékpárexport 83%-kal emelkedett, amint az a megtámadott rendelet (51) preambulumbekzdéséből és 2. táblázatából kitűnik. Harmadszor a vizsgálati időszakban az Indonéziából az Unióba irányuló kerékpárimport 2,6-szeresére emelkedett. Amint az a megtámadott rendelet (46) preambulumbekzdéséből és 1. táblázatából kitűnik, bár az Indonéziából származó behozatal 2009-ben csökkent, egyrészt továbbra is jóval meghaladta a 2004. és 2005. évi szintet, másrészt pedig 2010 és 2012 között ismét emelkedett.
- 61 Kétségkívül, amint azt a felperes hangsúlyozza, 2007-ben a Kínából származó indonéz import 10,1%-kal csökkent, míg az Unióba irányuló indonéz export 18,6%-kal emelkedett. Mindazonáltal egy ilyen éves ingadozás önmagában nem teheti kétségessé az uniós intézmények adataiból következő

tendenciát. Amint ugyanis azt a Tanács helyesen kiemeli, a Kína és Indonézia, illetve az Indonézia és az Unió közötti kereskedelmi forgalom megváltozása közötti időbeli eltolódás többek között a raktárkészletek rendelkezésre állásából adódhat.

- 62 E körülmények között a Tanács nem követett el hibát, amikor e számadatok alapján a kereskedelem szerkezetének megváltozására következtetett.
- 63 Harmadsorban a felperes szerint a Tanács az Indonéziából az Unióba irányuló export alakulásának vizsgálata során nem vette figyelembe a kijátszás alternatív magyarázatait.
- 64 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az alaprendelet nem ruház a Bizottságra semmilyen olyan vizsgálati hatáskört, amely lehetővé tenné számára, hogy vállalkozásokat a vizsgálatban való részvételre, vagy adatok szolgáltatására kényszerítsen. E körülmények között a Tanács és a Bizottság rá vannak utalva a felek önkéntes együttműködésére, hogy számukra az előírt határidőn belül benyújtsák a szükséges információkat (2012. május 24-i JBF RAK kontra Tanács ítélet, T-555/10, EU:T:2012:262, 80. pont).
- 65 A jelen ügyben először is meg kell állapítani, hogy az ügy irataiból kitűnik, hogy a vizsgálat során semmiféle alternatív magyarázatot nem szolgáltatott. A Tanács különösen azt hangsúlyozza, hogy az indonéz hatóságok a kereskedelem szerkezete megváltozásának okát illetően semmiféle ellentétes észrevételt nem tettek.
- 66 Másodszor meg kell jegyezni, hogy maga a felperes sem adott a közigazgatási és a bírósági szakaszban alternatív magyarázatot, amely a kereskedelem szerkezetének megváltozását másképpen magyarázta volna, mint az eredeti dömpingellenes vám kivetésével. Csupán azt hangsúlyozta, hogy a Tanács nem vette figyelembe a kijátszás alternatív magyarázatait, ezt azonban – a termelési mennyiség alakulásának Tanács általi elemzését érintő kritikán kívül – nem pontosította.
- 67 A termelés mennyiségének alakulását illetően a felperes úgy véli, hogy a Tanács elemzése nem teljes, mivel ez az elemzés nem terjed ki a vizsgálati időszak egészére, sem pedig valamennyi indonéz exportőr vállalkozásra.
- 68 A megtámadott rendelet (56) preambulumbekzdéséből és 3. táblázatából kitűnik, hogy az uniós intézmények az együttműködő vállalatok termelési mennyiségének alakulását 2009-től a referencia-időszak végéig vizsgálták. Ezen elemzésből az következik, hogy az együttműködő indonéz vállalatok ebben az időszakban 54%-kal növelték gyártásuk volumenét.
- 69 E tekintetben először is hangsúlyozni kell, hogy az uniós intézmények jogszerűen támaszkodhattak kizárólag az együttműködő indonéz vállalatok számadataira, mivel a többi vállalat számadatai voltaképpen nem álltak rendelkezésre, és megbízhatók sem voltak. Továbbá, amint azt a Tanács helyesen hangsúlyozta, a mentesség iránti kérelem nyomtatványának mellékletében található táblázatokról kitűnik, hogy a kérelmezőknek 2004-től a termelési mennyiségről információt kellett szolgáltatniuk. A Bizottság tehát valóban megvizsgálta a vizsgálati időszak egészére nézve a termelési mennyiségeket. A Tanács az írásbeli beadványaiban azzal indokolta a 2009-től 2012 augusztusáig terjedő időszakra való korlátozást, hogy az első évekre vonatkozó adatok nem minden vállalat esetében álltak rendelkezésre hiánytalanul.
- 70 Következésképpen, mivel a vizsgálat során a dömpingellenes vám kivetésén kívül semmiféle más magyarázatra nem derült fény, és mivel a felperes a közigazgatási és a bírósági szakaszban erre vonatkozóan a legcsekélyebb bizonyítékot sem szolgáltatotta, a Tanács jogosan állapíthatta meg, hogy nincs alternatív magyarázat a kereskedelem szerkezetének megváltozására.
- 71 Ennélfogva az első jogalap első részét teljes egészében mint megalapozatlant el kell utasítani.

– Az átrakodási tevékenység megvalósításáról

- 72 A második részben a fellebbező három kifogásra hivatkozik.
- 73 Elsősorban a felperes azt állítja, hogy a Tanács mérlegelési hibát követett el, amikor a megtámadott rendelet (62) preambulumbekzdésében (lásd a fenti 23. pontot) azt állapította meg, hogy nem rendelkezett elegendő termelési kapacitással, amely alátámasztotta volna az Unióba irányuló export mennyiségét.
- 74 Másodsorban a felperes azzal érvel, hogy a Tanács tévesen alkalmazta a jogot, amikor kizárólag a kereskedelem szerkezetének megváltozásából az átrakodás fennállására következtetett. Szerinte a Tanács nem bizonyította az említett átrakodási tevékenység fennállását, és az e tevékenység és a kereskedelem szerkezetének megváltozása közötti okozati összefüggést sem.
- 75 Harmadsorban a felperes úgy véli, hogy egyéb bizonyítékok hiányában a szolgáltatott információkat az alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdése értelmében rendelkezésre álló adatoknak kellett volna tekinteni.
- 76 A Tanács a felperes valamennyi érvét vitatja.
- 77 Az első kifogást illetően a felperes azt állítja, hogy valóban az indonéz jog szerinti kerékpárgyártó, és így nem tekinthető úgy, hogy részt vett a kijátszás gyakorlatában. A mentesség iránti kérelem nyomtatványára adott válaszából kitűnik többek között, hogy [*bizalmas*]¹. Nem vitatja, hogy Kínából bizonyos számú alkatrészt behozott. Ezeket az alkatrészeket kerékpárgyártásra használta fel a Tangerangban (Indonézia) található üzemében, amely körülbelül [*bizalmas*] alkalmazott. A felperes szerint az üzemében végzett gyártási folyamatok a kerékpárgyártás valamennyi fázisát felölelték.
- 78 A felperes annak alátámasztására, hogy a Tanács elegendő információval rendelkezett az átrakodás hiányának megállapításához, lényegében a mentesség iránti kérelem nyomtatványára adott válaszára és a V. Iroda 2011. november 28-i, majd 2012. július 16-i könyvvizsgálói jelentésére hivatkozik.
- 79 Egyébiránt a felperes azt állítja, hogy egyrészt az, hogy a berendezései az elhasználódás semmiféle jelét nem mutatták az ellenőrző látogatáskor, másrészt pedig az, hogy az üzem az említett ellenőrzés pillanatában nem működött, a Tanács állításával ellentétben nem bír bizonyító erővel. A felperes hangsúlyozza továbbá, hogy a Tanácsnak a megtámadott rendelet (29) preambulumbekzdésében tett megállapítása, amely szerint egy kínai gyártó kerékpáralkatrészekkel látta el, ellentmondásban áll annak megállapításával, hogy maga nem gyártott kerékpárokat, illetve az átrakodás megállapításával.
- 80 E tekintetben lényeges pontosítani azt, hogy az alaprendelet nem ruház a Bizottságra semmilyen olyan vizsgálati hatáskört, amely lehetővé tenné számára, hogy vállalkozásokat a vizsgálatban való részvételre, vagy adatok szolgáltatására kényszerítse. E körülmények között a Tanács és a Bizottság rá vannak utalva a felek önkéntes együttműködésére, hogy számukra az előírt határidőn belül benyújtsák a szükséges információkat. Ebben az összefüggésben a mentesség iránti kérelem nyomtatványában szolgáltatott információk, valamint a Bizottság által lefolytatható későbbi ellenőrző látogatás a kijátszásellenes eljárás lefolytatásának lényeges részét alkotja. Az együttműködő vállalkozások feladata tehát, hogy az általuk az írásbeli és szóbeli kérdésekre adott válaszbán, illetve az ellenőrző látogatás során szolgáltatott információk szempontjából precizitást és pontosságot tanúsítsanak (lásd ebben az értelemben: JBF RAK kontra Tanács ítélet, fenti 64. pont, EU:T:2012:262, 80. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

1 — A bizalmas adatok kihúzva.

- 81 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy a felperes valóban szolgáltatott néhány releváns információt a mentesség iránti kérelem nyomtatványában és a mentesség iránti kérelem átdolgozott nyomtatványában. Különösen az említett nyomtatványokhoz mellékelt táblázatok keretében szolgáltatott összesített információkat a termelési kapacitására, a tényleges termelésére, az exportértékesítésére, a forgalmára, illetve egyes pénzügyi és számviteli adatokra vonatkozóan, úgymint az üzem általános költségei, a készletek, alkatrészek beszerzése, valamint ezen beszerzések eredete, a gyártási folyamatok és a gyártási költségek. Pénzügyi kimutatásokat is nyújtott be.
- 82 Mindazonáltal, elsősorban meg kell állapítani, hogy a felperes által a mentesség iránti kérelem első, 2012. november 5-én benyújtott nyomtatványában szolgáltatott információk nagymértékben hiányosnak, ezért elégtelennek bizonyultak.
- 83 A 2012. november 5-én benyújtott mentesség iránti kérelem nyomtatványában szolgáltatott információk alapján ugyanis nem lehetett meghatározni többek között az egyes kerékpáralkatrészek árát, sem pedig eredetüket, ami e szakaszban lehetetlenné tette annak meghatározását, hogy a felperes indonéz jog szerinti kerékpárgyártó-e, és hogy az alaprendelet 13. cikkének (2) bekezdése alapján mentességben részesülhet-e.
- 84 A 2012. november 29-i levelében a Bizottság tizenhárom konkrét kérdésben arra kérte a felperest, hogy legkésőbb 2012. december 3-ig, vagyis az ellenőrző látogatásig nyújtsa be a hiányzó információkat. A 2012. december 3-i levelében a felperes a tizenháromból csupán kettő kérdésre vonatkozóan szolgáltatott információkat a Bizottságnak, amit a felperes nem vitat.
- 85 Másodsorban a 2012. december 6-án és 7-én tett ellenőrző látogatáson a felperes a mentesség iránti kérelemnek egy átdolgozott nyomtatványát nyújtotta be, amelyben csupán bizonyos pontokat tett naprakésszé, mégpedig különösen a Kínán kívüli országokból beszerzett kerékpáralkatrészekre vonatkozó információkat. A mentesség iránti kérelem átdolgozott nyomtatványában szolgáltatott információk azonban továbbra is hiányosak voltak, amit egyébként a felperes sem vitat. Különösen ami az e kivitelekre vonatkozó információkat illeti, a felperes többek között nem szolgáltatott információt az Unióba irányuló egyes tranzakciók CIF-értékéről (költség, biztosítás, fuvardíj). A felperes nem nyilatkozott a csomagolási, biztosítási és bankköltségekről sem.
- 86 A mentesség iránti kérelem átdolgozott nyomtatványában szolgáltatott információk továbbá ellentmondásosnak és ellenőrizhetetlenek bizonyultak.
- 87 Ugyanis – először is – a benyújtott, mentesség iránti kérelem nyomtatványához mellékelt két táblázatban szolgáltatott, a felperes által beszerzett kerékpáralkatrészek eredetére vonatkozó számadatok inkoherensek voltak, amit a felperes nem vitat. Márpedig ezek a számadatok lényegesek a dömpingellenes vámok esetleges kijátszására vonatkozó eljárásban.
- 88 Másodszor az ügy irataiból kitűnik, hogy a felperes munkavállalói az ellenőrző látogatás során egyrészt nem mutatták be a mentesség iránti kérelem nyomtatványának kitöltéséhez szükséges munkalapokat (lásd e tekintetben az alábbi 112. pontot), másrészt pedig nem fejtették ki, hogy a mentesség iránti kérelem nyomtatványában szolgáltatott számadatokat hogyan állapították meg, amit a felperes nem vitat. Úgy tűnik, hogy a felperes által szolgáltatott számadatokat kézzel, egy egyszerű számológép segítségével számolták ki.
- 89 Harmadszor az ügy irataiból az is kitűnik, hogy a felperes az adóbevallásain, egyes vámnyomtatványokon és több számlán kívül nem tudott dokumentumokat szolgáltatni. A felperes nem rendelkezett könyvvizsgálói éves jelentésekkel, sem pedig olyan számviteli rendszerrel, amely könnyen ellenőrizhetővé tette volna a mentesség iránti kérelem nyomtatványában előadott számadatokat, valamint a tranzakciók listájának kimerítő jellegét. Így például nem lehetett összefüggést találni a termelési mennyiségek és az értékesítések, illetve a készletek között. E tekintetben hangsúlyozni kell, hogy a Bizottság a 2012. november 27-i levelében előzetesen tájékoztatta a felperest

arról, hogy a felperesnek az ellenőrző látogatáson be kell nyújtania valamennyi olyan dokumentumot, különösen a munkalapokat, amelyek lehetővé teszik számára a mentesség iránti kérelem nyomtatványában előadott számadatok ellenőrzését.

- 90 Harmadsorban az ellenőrző látogatást követően a Bizottság a 2013. január 28-i levelében, amelyben a felperest arról tájékoztatta, hogy vele szemben az alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdését szándékozik alkalmazni, ismét lehetőséget biztosított a felperesnek arra, hogy benyújtsa a szükséges dokumentumokat. A felperes 2013. február 4-i, egyetlen oldal terjedelmű válasza e tekintetben semmiféle lényeges új elemet sem tartalmazott, mivel a felperes lényegében csupán azt erősítette meg, hogy megfelelően együttműködött. A 2013. április 9-i általános tájékoztatóra adott válaszában a felperes továbbra sem szolgáltatott a mentesség iránti kérelem nyomtatványában előadott számadatokat igazoló konkrét információkat, és a 2013. május 28-i késedelmes levelében sem.
- 91 Negyedsorban, ami a V. Iroda 2011. november 28-i, majd 2012. július 16-i könyvvizsgálói jelentését illeti, meg kell állapítani, hogy az említett jelentés semmiképpen sem bizonyítja, hogy a felperes maga Indonéziából származó kerékpárokat gyártott, vagy az alaprendelet 13. cikkének (2) bekezdésében meghatározott feltételeknek eleget tudott tenni, amint azt a Tanács helyesen megjegyzi.
- 92 Ugyanis ez a jelentés nem arra vonatkozik, hogy a felperes nem vett részt olyan gyakorlatokban, eljárásokban vagy munkákban, amelyeknek az eredeti dömpingellenes vám kivetésén kívül semmilyen más megfelelő magyarázata és gazdasági indoka nincs. Ez a jelentés sokkal inkább azt bizonyítja, hogy a közzétételekor a felperes részt vett a kerékpárgyártásban, ami nem vitatott. E tekintetben hangsúlyozni kell, hogy ez a könyvvizsgáló jelentés alapvetően a munkafeltételekre és a szervezetének színvonalára vonatkozik. Következésképpen nem tartalmaz semmiféle releváns adatot különösen a termelési mennyiség alakulásáról és az alkatrészek eredetéről.
- 93 Egyébiránt a felperes által a Törvényszékhez benyújtott fényképek és a videofelvétel sem bizonyítja azt, hogy indonéz kerékpárgyártó, és hogy ennél fogva nem vett részt az alaprendelet 13. cikke értelmében vett kijátszásban, mivel ezek a dokumentumok nem teszik lehetővé többek között a felhasznált alapanyagok eredetének pontos meghatározását.
- 94 Következésképpen a mentesség iránti kérelem nyomtatványai, a V. Iroda könyvvizsgálói jelentése és a bírósági eljárás különböző szakaszaiban benyújtott fényképek, amelyekre a felperes támaszkodik, nem teszik lehetővé annak bizonyítását, hogy valóban indonéz jog szerinti exportőr volt, vagy hogy eleget tett az alaprendelet 13. cikkének (2) bekezdésében meghatározott feltételeknek.
- 95 Éppen ezért meg kell állapítani, hogy az ügy iratai alapján a Tanács nem rendelkezett elegendő bizonyítékkal ahhoz, hogy a megtámadott rendelet (62) preambulumbekkezdésében kifejezetten megállapítsa, hogy a felperes az Unióba irányuló export mennyiségét tekintve nem rendelkezett elegendő termelési kapacitással, és hogy ennél fogva részt vett az átrakodási tevékenységben, vagyis az intézkedések hatálya alá tartozó termékek harmadik országokon keresztül való szállításában.
- 96 E tekintetben elsősorban azt kell hangsúlyozni, hogy a Tanács érvelése nagymértékben a Bizottság alkalmazottai által az ellenőrző látogatás során tett megállapításokon nyugszik.
- 97 A Bizottság alkalmazottai szerint kiderült többek között, hogy a felperes nem rendelkezett a szükséges gépekkel ahhoz, hogy a bejelentett mennyiséghez képest elegendő darabot gyártson. Észrevették, hogy a felperes üzemhelyége érkezésükkor kulcsra volt zárva, és hogy egyes munkagépek újak voltak, vagy azokat a közelmúltban valószínűleg nem használták. Ezenkívül sem vágó-, sem pedig hegesztőgép nem állt rendelkezésre. A Bizottság alkalmazottai kérték – de mindhiába –, hogy megtekinthessék a fémabroncsok, valamint a fémvázak alapanyagait. Találtak viszont teljes kerékpárokat tartalmazó ládákat, amelyeken az „indonéz termék” megjelölés szerepelt, a felperes kínai beszállítójának megnevezése azonban nem, valamint egyéb, vázakat tartalmazó dobozokat az eredetük megjelölése

nélkül. Az ellenőrzőcsoportnak feltűnt, hogy valamennyi megtekintett váz beszállítóktól származik, és már le vannak festve. Végül, a felperes munkavállalói a gyártási folyamatot illetően képtelenek voltak felvilágosítással szolgálni.

- 98 Márpedig ezen megállapítások egyike – akár önmagában, akár összességében nézve – sem utal meggyőző módon az átrakodásra.
- 99 Ugyanis, mivel a vállalkozás tevékenysége erősen lelassult a kijátszásellenes eljárás megindítását követően, nem lehet következtetéseket levonni abból, hogy az ellenőrző látogatás alkalmával az üzem jó állapotban volt, és hogy az alapanyagkészlet csekély volt. E tekintetben a felperes egyébként hangsúlyozta, hogy a gépsorainak néhány elemét értékesítette a tevékenységeinek visszaesése miatt. Számlákkal alátámasztva azt is megemlítette, hogy egyes munkagépeket a közleműltban vásárolt, az üzemében 2009. április 23-án bekövetkezett tüzesetet követően. Következésképpen két alkalommal, mégpedig 2009 májusában és 2011 júliusában is beruházott az összeszerelő gépsorokba.
- 100 Kétségtől eltekintve egyes megállapítások, mint például az, hogy a felperes kínai beszállítójának megjelölése sehol nem szerepelt, vagy az, hogy egyes dobozok eredetmegjelölés nélküli vázakat tartalmaztak, hozzájárult ahhoz, hogy a felperes tényleges tevékenysége felől kétségek merültek fel, amely kétségeket egyébként az is megerősíti, hogy a felperes a mentesség iránti kérelem nyomtatványában szolgáltatott számadatok igazolásával adós maradt. Ugyanakkor ezek a tényezők egyáltalán nem bizonyítják a felperes általi átrakodás tényét.
- 101 Ami azt illeti, hogy az ellenőrző látogatás során megszólított munkavállalók nem tudták elmagyarázni a gyártási folyamatot, amelyet egyébként a felperes vitat, meg kell állapítani, hogy a Tanácsnak a Törvényszék írásbeli kérdéseire adott válaszaiból kitűnik, hogy a Bizottság ellenőrzőcsoportja csupán az értékesítési részleg alkalmazottaival találkozott, a termelési szakemberekkel azonban nem.
- 102 Másodsorban a Tanács a fenti 97. pontban ismertetett ténybeli megállapításait tekintve szinte kizárólag a Bizottság alkalmazottainak küldöttségi jelentésére támaszkodott, minden más bizonyítékot kizárva. Márpedig a küldöttségi jelentésre alapított megállapítások többségét a felperes vitatja, különösen azt, hogy az összeszerelő gépsor nem működött, vagy hogy egyes alapanyagkészletek nem álltak rendelkezésre. Kétségtől eltekintve a Tanács az írásbeli beadványaiban és a tárgyaláson valóban hivatkozott a felperes által benyújtott vagy a Bizottság alkalmazottai által az ellenőrző látogatás alkalmával készített egyes fényképekre. Ezek a fényképek azonban semmiféle utalást nem tartalmaznak arra, hogy a felperes részt vett az átrakodási tevékenységben.
- 103 Harmadsorban a Tanács az érvelését továbbá arra alapítja, hogy a felperes még annak bizonyításával is adós maradt, hogy valóban indonéz jog szerinti gyártó, vagy hogy megfelelt az alaprendelet 13. cikkének (2) bekezdésében meghatározott feltételeknek. Márpedig, bár ez a megállapítás a fenti 94. pontban megerősítést nyert, önmagában ebből nem következik az, hogy a felperes részt vett az átrakodási tevékenységben.
- 104 A fenti 95–103. pontban kifejtettek tekintetében a Tanács nem rendelkezett elegendő bizonyítékkal annak megállapításához, hogy a felperes az Unióba irányuló export mennyiségét tekintve nem rendelkezett elegendő termelési kapacitással, és hogy ennél fogva részt vett az átrakodásban.
- 105 Kétségtől eltekintve nem zárható ki, hogy valamennyi olyan gyakorlat, eljárás vagy munka közül, amelynek az eredeti dömpingellenes vám kivetésén kívül az alaprendelet 13. cikke (1) bekezdésének második albekezdése értelmében semmilyen más megfelelő magyarázata és gazdasági indoka nincs, a felperes részt vett átrakodási tevékenységben. A Bizottság által a tárgyaláson kifejtettekkel ellentétben azonban abból, hogy a felperes nem tudta bizonyítani azt, hogy valóban indonéz jog szerinti gyártó, vagy hogy megfelelt az alaprendelet 13. cikke (2) bekezdésének, a Tanács eltérő rendelkezés hiányában nem következtethetett arra, hogy a felperes átrakodási tevékenységet végzett, mivel ennek lehetősége egyáltalán nem következik az alaprendeletből vagy az ítélkezési gyakorlatból.

106 E körülmények között az első jogalap második részének helyt kell adni, anélkül hogy szükség lenne a felperes további kifogásainak vizsgálatára.

Az alaprendelet 18. cikke, az arányosság elve és az indokolási kötelezettség megsértésére alapított második jogalapról

107 A második jogalap alátámasztására a felperes négy érvet hoz fel különösen annak bizonyítására, hogy a Tanács a megtámadott rendelet (29)–(33) preambulumbekzdésében tévesen alkalmazta a jogot és mérlegelési hibát követett el, amikor úgy vélte, hogy az alaprendelet 18. cikke értelmében nem működött együtt. Az első részben azt állítja, hogy a legjobb tudása szerint együttműködött, amit a Tanács nem vett figyelembe, megsértve az alaprendelet 18. cikkét. A szintén az alaprendelet 18. cikkének megsértésére alapított második részben vitatja az együttműködés hiányának megállapítását. A harmadik részben azzal érvel, hogy a Tanács megsértette az indokolási kötelezettségét, különösen mivel nem magyarázta meg, hogy az alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdése értelmében rendelkezésre álló adatok közül melyeket vette figyelembe. A negyedik részben úgy véli, hogy a Tanács az alaprendelet 18. cikkének (3) bekezdését megsértve nem vette figyelembe az általa a vizsgálat egésze során szolgáltatott információkat. Ezenkívül az általa szolgáltatott valamennyi információ figyelmen kívül hagyása az arányosság elve megsértésének minősül.

108 A Tanács a felperes valamennyi érvét vitatja.

109 A Törvényszék álláspontja szerint először a második részt kell megvizsgálni, majd pedig egymást követően az első, a harmadik és a negyedik részt.

– Az együttműködés hiányának megállapításáról

110 A második jogalap második részének alátámasztására a felperes több érvet is felhoz annak bizonyítására, hogy az együttműködés hiányának megállapítása téves. Többek között azzal érvel, hogy önmagában a munkalapok be nem nyújtása nem elegendő ahhoz, hogy az együttműködés hiányának megállapítását eredményezze.

111 E tekintetben először is emlékeztetni kell arra, hogy az alaprendelet 18. cikke (1) bekezdésének első mondata felhatalmazza az intézményeket arra, hogy a rendelkezésre álló adatokat használja, ha valamely érdekelt fél megtagadja a szükséges információkhoz való hozzáférést, vagy azokat nem szolgáltatja az e rendeletben megszabott határidőn belül, illetve ha a vizsgálatot jelentősen hátráltatja. A rendelkezésre álló adatokat lehet használni akkor is, ha valamely érdekelt fél hamis vagy félrevezető információkat szolgáltat. E rendelkezés szövegéből kitűnik, hogy e négy feltétel vagylagos, úgyhogy ha közülük egy teljesül, az intézmények a rendelkezésre álló adatok alapján átmeneti vagy végleges ténymegállapításokat tehetnek (2014. május 22-i Guangdong Kito Ceramics és társai kontra Tanács ítélet, T-633/11, EU:T:2014:271, 44. pont).

112 A jelen ügyben elsősorban meg kell állapítani, hogy a megtámadott rendeletben az együttműködés hiánya nem csupán a – mentesség iránti kérelem nyomtatványában adott válaszoknak és az exportőr pénzügyi és számviteli beszámolóinak párhuzamba állítását lehetővé tevő – munkalapok benyújtásának elmulasztásán alapul. A kért információk késedelmes benyújtásán, az információk ellentmondásos és kevésbé megbízható jellegén, valamint az ellenőrző látogatáson felmerült nehézségeken is alapul. Ugyanis az első jogalap keretében már megállapítást nyert, hogy a felperes által szolgáltatott adatok hiányosnak, ellentmondásosnak és ellenőrizhetetlennek bizonyultak. A felperes tehát a fenti 111. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében nem biztosította a szükséges információkhoz való hozzáférést.

- 113 Másodsorban a felperes azt állítja, hogy a termelési számadataiban megjelenő ellentmondások a bejegyzési időszakok és a termelés valós üteme közötti időbeli eltérésből erednek. Véleménye szerint a 2013. február 4-i levele ezt a kijelentést megalapozhatja. Márpedig elegendő azt megállapítani, hogy a 2013. február 4-i levél erre vonatkozóan semmiféle bizonyítékot nem tartalmaz.
- 114 Harmadsorban a felperes hangsúlyozza, hogy a szolgáltatott információknak legalábbis egy része helytálló, mivel maga a Tanács elismerte, hogy az exportértékesítésekre vonatkozóan közölt számadatok pontosak. Márpedig a megtámadott rendelet (31) preambulumbekzdéséből valóban kitűnik, hogy a Tanács jóváhagyta azt a megállapítást, amely szerint ezek a számadatok helytállóak. Mindazonáltal ezek a számadatok a Tanács szerint először is valamennyi exportértékesítésre vonatkoznak, és nem csak az Unióba irányuló kivitelekre, amelyek párhuzamba állítása nem lehetséges, amit a felperes nem vitat. Másodsorban az, hogy a kivitelekre vonatkozó számadatok helytállóak és ellenőrizhetők, nem jelenti azt, hogy magukat az exportált termékek eredetére vonatkozó számadatokat is jóvá kell hagyni.
- 115 Negyedsorban, ami azt illeti, hogy a felperes egyik értékesítési igazgatója egyidejűleg annak a kínai kerékpárgyártónak az alkalmazásában is állt, amely történetesen a kerékpáralkatrészeinek fő beszállítója, önmagában ez a tény valóban nem alapozhatja meg az alaprendelet 18. cikke értelmében vett együttműködés hiányának megállapítását. A felperes által az említett alkalmazott státuszára vonatkozóan szolgáltatott magyarázatok azonban különösen zavarosak voltak, ami a felperes együttműködésének értékelése szempontjából releváns. Továbbá hangsúlyozni kell, hogy a felperes a mentesség iránti kérelem nyomtatványában úgy nyilatkozott, hogy egyáltalán nem áll kapcsolatban kínai vállalkozásokkal. Tekintettel arra, hogy az Indonéziában történő átrakodás megállapítása szempontjából milyen jelentőséggel bírhat az, hogy a felperes valamely értékesítési igazgatója egy kínai kerékpárgyártó vállalatnak is alkalmazottja, mindenképpen indokolt volt, hogy a Bizottság erre vonatkozóan megkérdezze a felperest, és hogy ezt a tényt megemlítsa a megtámadott rendeletben.
- 116 Ötödsorban a felperes azt állítja, hogy az együttműködés hiánya csakis az összeszerelési tevékenységgel kapcsolatban áll fenn, az átrakodás tevékenységével kapcsolatban nem. Ebben a tekintetben hangsúlyozza, hogy az állítólagosan elégtelen együttműködés kizárólag a Kínából származó alkatrészek értékére vonatkozik. Márpedig szerinte ez az információ csupán annak meghatározásához szükséges, hogy részt vett-e összeszerelési tevékenységben, vagyis hogy megfelelt-e a Kínából behozott alkatrészeknek az összeszerelt termék összértékéhez viszonyított arányára vonatkozó, az alaprendelet 13. cikkének (2) bekezdése szerinti szabályoknak. Mivel a megtámadott rendelet az Indonézián keresztüli kijátszást kizárólag az átrakodási tevékenységre alapítja, az együttműködés hiányának megállapítása a felperes szerint a Tanács által felhozott kijátszásra vonatkozó kifogás szempontjából irreleváns megállapításokkal áll kapcsolatban.
- 117 E tekintetben először is meg kell jegyezni, hogy a felperes által benyújtott, mentesség iránti kérelem nyomtatványából kitűnik, hogy a felperes azt szándékozott bizonyítani, hogy megfelelt az alaprendelet 13. cikkének (2) bekezdésében meghatározott feltételeknek. A Bizottság tehát az általános tájékoztató B. mellékletében jogosan indokolhatta azt a döntését, hogy a felperesnek nem ad mentességet, annak kifejtésével, hogy a szolgáltatott információk alapján nem tudta elvégezni az említett feltételekre vonatkozó számításokat. E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a vizsgálat az Indonézián keresztüli kijátszás fennállására vonatkozott, és nem a kijátszás egy bizonyos formájának megvalósulására. A Bizottság a kijátszásellenes vizsgálat kezdeményezéséről szóló 875/2012 rendelet (9) preambulumbekzdésében Indonéziát illetően egyébként említést tett az átrakodási és összeszerelési tevékenység lehetőségéről.
- 118 Másodsorban emlékeztetni kell arra, hogy a felperes adós maradt annak bizonyításával, hogy valóban indonéz jog szerinti kerékpárgyártó, vagy hogy megfelelt az alaprendelet 13. cikkének (2) bekezdésében meghatározott feltételeknek, vagyis nem tudta bizonyítani az Unióba exportált jelentős számú kerékpár eredetét. A felperes által nyújtott információk mindenképpen elégtelenek voltak, hiszen a vizsgálat

annak meghatározására irányult, hogy a felperes részt vett-e az eredeti dömpingellenes vám Indonézián keresztüli kijátszásában, függetlenül attól, hogy a Tanács ezt a gyakorlatot később hogyan minősítette.

- 119 Ilyen körülmények között ezt a kifogást mint megalapozatlant el kell utasítani.
- 120 Következésképpen a második jogalap második részét mint megalapozatlant teljes egészében el kell utasítani.

– A felperes együttműködésének hatásairól

- 121 Az első részben a felperes azzal érvel, hogy a Tanács az alaprendelet 18. cikkét megsértve nem vette figyelembe azt, hogy legjobb tudása szerint együttműködött. E tekintetben többek között hangsúlyozza, hogy mentesség iránti kérelmet terjesztett elő, valamint egy átdolgozott nyomtatványt nyújtott be, és hogy beleegyezett abba, hogy a Bizottság ellenőrzőcsoportját fogadja az ellenőrző látogatás során. Ezenkívül az együttműködés nehéz körülmények között zajlott, mivel a felperes korlátozott adminisztratív forrásokkal rendelkezik, és mivel nem ismerte a Bizottság közigazgatási eljárását.
- 122 E vonatkozásban elsősorban emlékeztetni kell arra, hogy a rendelkezésre álló adatok felhasználása különösen akkor indokolt, ha valamely vállalkozás megtagadja az együttműködést, vagy valótlan, illetve félrevezető információkat közöl, mivel az alaprendelet 18. cikke (1) bekezdésének második mondata nem ír elő szándékos magatartást. Az érintett fél által bizonyos információk közzétevése érdekében kifejtett erőfeszítések mértéke ugyanis nem áll szükségszerűen arányban a közölt információk értékével, mindenesetre annak nem az egyetlen meghatározó eleme. Így ha a kért információkat végül nem kapja meg, a Bizottság a kért információkat illetően jogosult a rendelkezésre álló adatok felhasználására (2010. március 4-i Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory kontra Tanács ítélet, T-409/06, EBHT, EU:T:2010:69, 103. és 104. pont).
- 123 Egyébiránt emlékeztetni kell arra is, hogy az intézményeknek kell eldönteniük, hogy az érdekelt fél által szolgáltatott információk ellenőrzésére tekintettel szükségesnek ítélik-e, hogy a közölt információkat a fél telephelyein végzendő ellenőrző látogatással erősítsék meg, és hogy az alaprendelet 18. cikkét alkalmazva a rendelkezésre álló adatok felhasználhatók abban az esetben, ha az általa szolgáltatott információ ellenőrzését bármelyik érdekelt fél hátráltatja. Bár az ellenőrző látogatás lehetővé tételének megtagadása ellentétes a jóhiszemű és gondos együttműködés céljával, amelynek tiszteletben tartását az alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdése kívánja biztosítani, annak lehetővé tétele önmagában nem eredményezheti az együttműködés megállapítását (lásd ebben az értelemben: 2011. október 25-i Transnational Company „Kazchrome” és ENRC Marketing kontra Tanács ítélet, T-192/08, EBHT, EU:T:2011:619, 273. és 275. pont).
- 124 E körülmények között az, hogy benyújtotta a mentesség iránti kérelem nyomtatványát, majd annak átdolgozott változatát, valamint hogy az ellenőrző látogatáson fogadta a Bizottság alkalmazottait, nem elegendő ahhoz, hogy az együttműködés megállapításához, vagy ahhoz vezessen, hogy az uniós intézményeknek figyelembe kell venniük a hiányos információkat. Továbbá a Bizottság által kért adatok a jelen ügyben nem tekinthetők különösen súlyos adminisztratív terhekkel járóknak. Egyébiránt a Tanács szerint a felperes értékesítési és adminisztratív részlege tizenhat személyből állt, amit a felperes nem vitat.
- 125 Másodsorban hangsúlyozni kell, hogy az alaprendelet 18. cikkének (3) bekezdése előírja, hogy az érdekelt fél által benyújtott információkat abban az esetben sem szabad figyelmen kívül hagyni, ha azok nem minden szempontból tökéletesek, feltéve hogy az ésszerűen pontos ténymegállapítást a hiányosságok nem nehezítik meg indokolatlanul, az információk ellenőrizhetők és azokat időben és megfelelő módon nyújtják be, továbbá hogy a fél a legjobb tudása szerint járt el. A szövegéből kitűnik,

hogy a négy feltétel konjunktív. Következésképpen, amennyiben közülük egy nem teljesül, a rendelkezés nem alkalmazható és a szóban forgó információk nem vehetők figyelembe (Guangdong Kito Ceramics és társai kontra Tanács ítélet, fenti 111. pont, EU:T:2014:271, 100. pont).

126 A jelen ügyben, mivel a felperes nem nyújtotta be az alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdése értelmében szükséges, legalább azt bizonyító információkat, hogy indonéz jog szerinti gyártó, vagy hogy megfelel az alaprendelet 13. cikkének (2) bekezdésében meghatározott feltételeknek, amint az a fenti 80–94. pontban megállapítást nyert, az alaprendelet 18. cikkének (3) bekezdését nem lehetett alkalmazni. Ezenkívül, még ha egyrészt be is nyújtotta volna a szükséges információkat, másrészt pedig a legjobb tudása szerint hatékonyan együtt is működött volna, bizonyítást nyert, hogy a szolgáltatott információk nem voltak ellenőrizhetőek.

127 A második jogalap első részét tehát mint megalapozatlant el kell utasítani.

– Az indokolásról

128 Elsősorban a felperes úgy véli, hogy a Tanácsnak meg kellett volna különböztetnie az összeszerelésre vonatkozó kifogást illetően tanúsított együttműködést és az átrakodásra vonatkozó kifogást illetően tanúsított együttműködést. Mivel a Tanács nem részletezte, hogy a szolgáltatott információk az átrakodásra vonatkozó kifogást, vagy pedig az összeszerelésre vonatkozó kifogást érintették-e, a megtámadott rendeletben megsértette az indokolási kötelezettségét.

129 Másodsorban a felperes előadja, hogy a Tanács – miután valamennyi szolgáltatott információt elvetett – nem tisztázta az alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdése értelmében rendelkezésre álló azon információk természetét, amelyekre a kijátszás fennállásának megállapításakor támaszkodott. Úgy véli továbbá, hogy a Tanácsnak részleteznie kellett volna, hogy a felhasznált, rendelkezésre álló adatok miért tekintendők a legmegbízhatóbbaknak.

130 Emlékeztetni kell arra, hogy uniós intézmények jogi aktusa indokolásának világosan és egyértelműen kell bemutatnia a jogi aktust elfogadó szerv érvelését úgy, hogy az érdekelt megismerhessék a meghozott intézkedés indokait, megvédhessék jogait, és a hatáskörrel rendelkező bíróság gyakorolhassa felülvizsgálatát (2005. szeptember 27-i Common Market Fertilizers kontra Bizottság ítélet, T-134/03 és T-135/03, EBHT, EU:T:2005:339, 156. pont). Továbbá azt, hogy egy jogi aktus indokolása megfelel-e az EUMSZ 296. cikk követelményeinek, nem pusztán a szövegére figyelemmel kell megítélni, hanem az összefüggéseire, valamint az érintett tárgyra vonatkozó jogszabályok összességére tekintettel is (lásd ebben az értelemben: 1996. február 29-i Belgium kontra Bizottság ítélet, C-56/93, EBHT, EU:C:1996:64, 86. pont; 1997. november 27-i Kaysersberg kontra Bizottság ítélet, T-290/94, EBHT, EU:T:1997:186, 150. pont).

131 A jelen ügyben a Tanács tiszteletben tartotta ezeket az elveket az alábbiakban kifejtett okokból.

132 Elsősorban a felperes azon érvét illetően, amely szerint a Tanácsnak meg kellett volna különböztetnie az összeszerelésre vonatkozó kifogást illetően tanúsított együttműködést és az átrakodásra vonatkozó kifogást illetően tanúsított együttműködést, emlékeztetni kell arra, hogy a fenti 117. pontban megállapítást nyert, hogy a vizsgálat az Indonézián keresztüli kijátszás fennállására vonatkozott, és nem a kijátszás egy bizonyos formájának megvalósulására. Ezenkívül az együttműködés értékelése szempontjából figyelembe veendő tényezők az átrakodás és az összeszerelés vonatkozásában hasonlóak voltak. Így tehát a felperes állításával ellentétben nem kell elhatárolni a felperes által az összeszerelésre vonatkozó kifogást illetően tanúsított együttműködést az átrakodásra vonatkozó kifogást illetően tanúsított együttműködéstől.

133 Meg kell állapítani továbbá, hogy a megtámadott rendelet (29)–(33) preambulumbekkezdésében kifejtett indokolást a fenti 130. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat kellően alátámasztja.

- 134 A megtámadott rendelet (29) preambulumbekzdéséből ugyanis kitűnik, hogy a Tanács véleménye szerint a felperes által benyújtott adatok nem voltak megbízhatók. Először is a felperes nem őrizte meg a mentesség iránti kérelem nyomtatványának kitöltéséhez használt munkalapokat. Ilyen körülmények között nem tudta bizonyítani a számadatok helyességét. Továbbá az ellenőrző látogatás során a vállalat telephelyén rendelkezésre álló könyvelés alapján kiszámított adatok között hibásan benyújtott számadatok is szerepeltek. Végül a vizsgálat során kiderült, hogy a vállalat értékesítési igazgatója egyidejűleg annak a kínai kerékpárgyártónak az alkalmazásában is állt, amely a felperes kerékpáralkatrészeinek fő beszállítója.
- 135 A megtámadott rendelet (30) és (31) preambulumbekzdéséből kitűnik, hogy a Bizottság, miután a felperest értesítette azon szándékáról, hogy figyelmen kívül hagyja a benyújtott információkat, lehetőséget biztosított számára, hogy meghatározott határidőn belül észrevételeket tegyen. Az észrevételeiben a felperes azt állította, hogy együttműködést tanúsított, és a korábban soha nem igényelt munkalapokat leszámítva valamennyi kért dokumentumot rendelkezésre bocsátotta. A Tanács e tekintetben hangsúlyozza, hogy a helyszíni ellenőrzést megelőzően igenis kérték a munkalapokat. A felperes azon érvét illetően, amely szerint a helyszínen végzett ellenőrző számítások az egyik dolgozó által adott megtévesztő magyarázatok miatt voltak tévesek, a Tanács hangsúlyozza, hogy több dolgozótól is kértek magyarázatot, akik nem tudtak felvilágosítással szolgálni a mentességi kérelemben szereplő számadatok eredetéről, sem azok kiszámításának módjáról.
- 136 A Tanács tehát a megtámadott rendelet (32) és (33) preambulumbekzdésében megállapította, hogy a felperes által benyújtott információkat figyelmen kívül kell hagyni, és hogy az őt érintő megállapításokat a rendelkezésre álló adatokra alapozza, az alaprendelet 18. cikkével összhangban.
- 137 Másodsorban meg kell állapítani, hogy a Tanács a megtámadott rendeletben kétségkívül nem részletezte kifejezetten a rendelkezésre álló adatok konkrét természetét.
- 138 Mindazonáltal különösen a megtámadott rendelet (28)–(33), (45), (46), (50), (51), (55), (56), (92) és (98)–(102) preambulumbekzdéséből kitűnik, hogy a rendelkezésre álló adatok a Tanács által a felperes kijátszásban való részvételének megállapításához felhasznált valamennyi adatot tartalmazzák, vagyis különösen azokat az információkat, amelyekből a kereskedelem szerkezetének megváltozására lehet következtetni, a hihető alternatív magyarázat hiányát, és az Eurostat – egyrészt az eredeti dömpingellenes vámok javító hatása aláadásának, másrészt pedig a korábban megállapított rendes értékhez viszonyított dömping fennállására vonatkozó bizonyítékok létének megállapítsa érdekében – felhasznált Comext-adatait. Ezenkívül a rendelkezésre álló adatok tartalmazzák az ügyirat releváns elemeit, így a kérelmet is (a megtámadott rendelet (10)–(17) preambulumbekzdése).
- 139 Harmadsorban, ami azt az érvet illeti, amely szerint a Tanácsnak indokolnia kellett volna, hogy a felhasznált, rendelkezésre álló adatok miért voltak a legmegbízhatóbbak, hangsúlyozni kell, hogy ez a kötelezettség nem következik sem az alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdéséből, sem pedig az ítélkezési gyakorlatból. Az alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a Tanács a megállapításait a rendelkezésre álló adatokra alapíthatja, ha a benyújtott adatok hibásak (lásd a fenti 111. pontot). Mivel a jelen ügyben a benyújtott adatok hibásak voltak, a Tanácsnak nem kell tehát indokolnia, hogy a felhasznált, rendelkezésre álló adatok miért megfelelőbbek, mint a benyújtott adatok. Ezenkívül hangsúlyozni kell, hogy a felperes nem érvelt azzal, hogy a rendelkezésre álló más adatok megfelelőbbek lettek volna a Tanács által felhasznált, rendelkezésre álló adatoknál. A felperes ezen érvét tehát mint megalapozatlant el kell utasítani.
- 140 E körülmények között a második jogalap harmadik részét mint megalapozatlant el kell utasítani.

– A felperes által szolgáltatott kiegészítő információk figyelembevételéről

- 141 A negyedik részben a felperes azt állítja, hogy a Tanács megsértette az alaprendelet 18. cikkének (3) bekezdését, és az arányosság elvét, mivel figyelmen kívül hagyta a benyújtott adatok összességét, annak értékelése nélkül, hogy bizonyos információk az átrakodásra vonatkozó kifogást illetően felhasználhatók-e. Hangsúlyozza, hogy az információkat a kitűzött határidőn belül szolgáltatatta, és hogy ezek az információk az átrakodásra vonatkozó kifogást illetően könnyen ellenőrizhetők voltak.
- 142 Elsősorban az alaprendelet 18. cikke (3) bekezdésének megsértését illetően a fenti 125. pont felidézi, hogy az említett 18. cikk (3) bekezdésének alkalmazása azt feltételezi, hogy négy konjunktív feltétel teljesüljön különösen arra vonatkozóan, hogy az esetleges hiányosságok az ésszerűen pontos ténymegállapítást ne nehezítsék meg indokolatlanul, és hogy a szolgáltatott információk ellenőrizhetők legyenek. Márpedig a jelen ügyben már az első jogalap keretében megállapítást nyert, hogy a felperes által szolgáltatott információk hiányosak, ellentmondásosak és ellenőrizhetetlenek, ami kizárja az alaprendelet 18. cikke (3) bekezdésének alkalmazását, bármi legyen is a vizsgált kijátszás mibenléte.
- 143 Az alaprendelet 18. cikke (3) bekezdésének megsértésére alapított kifogást tehát mint megalapozatlant el kell utasítani.
- 144 Másodsorban emlékeztetni kell arra, hogy az arányosság elve alapján valamely uniós szabályozás jogszerűsége annak a feltételnek van alárendelve, hogy az általa bevezetett intézkedések alkalmasak legyenek a szóban forgó szabályozás által kitűzött jogos cél megvalósítására, és ne haladják meg az annak eléréséhez szükséges mértéket, valamint hogy amennyiben több megfelelő intézkedés kínálkozik, főszabály szerint a kevésbé kényszerítő intézkedéshez kell folyamodni (1996. június 5-i NMB France és társai kontra Bizottság ítélet, T-162/94, EBHT, EU:T:1996:71, 69. pont).
- 145 A jelen ügyben a felperes lényegében úgy véli, hogy aránytalan volt a benyújtott információk összességének figyelmen kívül hagyása annak vizsgálata nélkül, hogy egyes információk felhasználhatók-e az átrakodásra vonatkozó kifogás tekintetében.
- 146 E tekintetben elegendő emlékeztetni arra, hogy a felperes adós maradt az azt bizonyító információk szolgáltatásával, hogy valóban az indonéz jog szerinti exportőr, és hogy megfelelt az alaprendelet 13. cikkének (2) bekezdésében meghatározott feltételeknek. A Tanács tehát nem sértette meg az arányosság elvét, amikor az említett információkat figyelmen kívül hagyta.
- 147 E körülmények között a második jogalap negyedik részét mint megalapozatlant el kell utasítani.
- 148 Ennélfogva a második jogalapot teljes egészében el kell utasítani.

Az alaprendelet 13. cikke (1) bekezdésének és az egyenlő bánásmód elvének megsértésére alapított harmadik jogalapról

- 149 Elsősorban a felperes azzal érvel, hogy a Tanács ténybeli és mérlegelési hibát követett el akkor, amikor az Eurostat Comext-adatbázisában szereplő áradatokat használta fel. A felperes szerint a Kínából származó kerékpárokra és kerékpáralkatrészekre vonatkozó dömpingellenes rendeletek vizsgálatának minden szakaszában elismerték, hogy az Eurostat Comext-adatai nem megbízhatók, és nem teszik lehetővé az eredményes összehasonlítást.
- 150 Másodsorban szerinte a Tanács megsértette az alaprendelet 13. cikkének (1) bekezdését és az egyenlő bánásmód elvét, amikor kizárta a felperes exportárakra vonatkozó adatait, amelyek megbízhatóságát a megtámadott rendelet (31) preambulumbekkezdése megerősítette. A felperes szerint az, hogy az együttműködő vállalatok adatait figyelembe vették, a dömping fennállása szempontjából meghamisítja a számadatokat.

- 151 A Bizottság vitatja a felperes érveit.
- 152 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az alaprendelet 13. cikkének (1) bekezdéséből kitűnik, hogy a kijátszás azt jelenti, hogy bizonyítékok vannak a dömpingre az eredeti dömpingellenes vizsgálat során megállapított rendes értékek vonatkozásában.
- 153 Ezenkívül az alaprendeletből kitűnik, hogy az uniós intézményeknek a dömping kiszámítása szempontjából legmegfelelőbb módszert kell választaniuk, és hogy ez a választás összetett gazdasági helyzetek értékelését feltételezi (lásd ebben az értelemben: 1992. március 10-i Minolta Camera kontra Tanács ítélet, C-178/87, EBHT, EU:C:1992:112, 41. pont).
- 154 A jelen ügyben elsősorban emlékeztetni kell arra, hogy megállapítást nyert, hogy a felperes az alaprendelet 18. cikke értelmében nem működött együtt, mivel a benyújtott adatok megbízhatatlanok és ellenőrizhetetlenek voltak.
- 155 Kétségtől a megtámadott rendelet (31) preambulumbekzdéséből kitűnik, hogy az exportértékesítések értékét illetően az összeegyeztetés valóban helyállónak bizonyult. Mindazonáltal, amint azzal a Tanács érvel, és amit a felperes nem vitat, kizárólag az exportügyletek összértékét lehetett a könyvelésből levezetni és ellenőrizni. Ezenkívül a szolgáltatott információk hiányosak voltak, mivel a felperes soha nem nyújtotta be a szükséges információkat (lásd e tekintetben a fenti 85. és 114. pontot).
- 156 E körülmények között, mivel a Tanácsnak nem álltak rendelkezésére megbízható adatok a felperest, és azon vállalatokat illetően, amelyek nem jelentkeztek, jogosan támaszkodhatott a rendelkezésre álló adatokra.
- 157 Másodsorban a felperes vitatja az Eurostat Comext-adatbázisából származó adatoknak az alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdése értelmében vett, rendelkezésre álló adatokként való felhasználását. Hivatkozik az 1095/2005 rendeletre, a 990/2011 végrehajtási rendeletre és az 502/2013 rendeletre, amelyek megkérdőjelezzik ezen adatok megbízhatóságát.
- 158 E tekintetben először is hangsúlyozni kell, hogy a felperes által hivatkozott három rendelet nem a kijátszásellenes eljárásokra vonatkozik. Egy végleges dömpingellenes vám kivetésére, egy hatályvesztési felülvizsgálatra, illetve egy időközi felülvizsgálatra vonatkoznak.
- 159 Másodszor meg kell jegyezni, hogy az együtt nem működő gyártók exportárait e három rendeletben eltérő módon számolták ki. Az 1095/2005 rendeletben az együttműködő vállalatok adatait használták, mivel az Eurostat Comext-adatai nem voltak kellően pontosnak tekinthetők a dömpingre és a károokra vonatkozó megállapítások teljes felülvizsgálatához. Ezzel szemben a 990/2011 végrehajtási rendeletben az Eurostat Comext-adatait használták, mivel egyetlen vállalkozás működött együtt. Az 502/2013 rendeletben az Eurostat Comext-adatait csak bizonyos mértékig használták, mivel ezek az adatok ismételtelen nem bizonyultak kellően pontosnak az időközi felülvizsgálat sajátos esetében.
- 160 A felperes állításával ellentétben az Eurostat Comext-adatait tehát az említett három rendeletben nem tekintették hibásaknak. Ezenkívül hangsúlyozni kell, hogy a dömpinget a vizsgálat céljától és az adott helyzet körülményeitől függően eltérő módon számolták ki.
- 161 Harmadszor ezek a rendeletek Kínára és Vietnámmra vonatkoztak, nem pedig Indonéziára. A felperes még azt sem bizonyította, hogy ezek a megállapítások Indonézia szempontjából is relevánsak lehetnek.
- 162 E körülmények között a felperesnek az Eurostat Comext-adatainak megbízhatóságára vonatkozó érveit mint megalapozatlanokat el kell utasítani.

- 163 Harmadsorban, ami az egyenlő bánásmód elvének megsértésére alapított érveket illeti, a felperes úgy véli, hogy amennyiben a Tanács által felhasznált számadatok, vagyis szerinte főként az együttműködő exportőrök számadatai, valóban a dömping bizonyítékeként szolgáltak, akkor a Bizottságnak meg kellett volna indítania a dömpingellenes vizsgálatot a többi indonéz gyártóval szemben, ahelyett hogy az uniós ipar nehézségeiért egyedül és kétségtelenül felelőssé tehető személyként a felperest választotta ki.
- 164 E tekintetben először is emlékeztetni kell arra, hogy az uniós intézmények a dömpingre vonatkozó bizonyítékok létezését a korábbi dömpingellenes vizsgálatban meghatározott rendes értékkel összefüggésben, nem pedig ezen exportőröknek a nemzeti piacon való értékesítéseinek rendes értékével összefüggésben állapították meg. A megtámadott rendeletben kifejtett megállapítások tehát egyáltalán nem utaltak az indonéz gyártókkal szembeni, független dömpingellenes vizsgálat megindításának szükségességére. Továbbá arra is emlékeztetni kell, hogy az együttműködő gyártók a felperessel ellentétben bizonyítani tudták, hogy nem vettek részt a kijátszásban.
- 165 Másodszor a Tanács a Törvényszék írásbeli kérdésére adott válaszában kifejtette, hogy az együttműködő gyártók exportjának mennyiségét és értékét kivonták az Eurostat Comext-adatbázisában valamennyi indonéz exportőr vonatkozásában rendelkezésre álló adatokból. Következésképpen, a felperes állításával ellentétben, a Tanács nem használta az együttműködő gyártók adatait a dömpingre vonatkozó bizonyítékok létezésének megállapításához.
- 166 A fenti 152–165. pontban kifejtettekre tekintettel meg kell állapítani, hogy a felperes a dömpingre vonatkozó bizonyítékok létezését illetően adós maradt annak bizonyításával, hogy a Tanács tévesen alkalmazta a jogot, vagy mérlegelési hibát követett el, valamint hogy megsértette az egyenlő bánásmód elvét.
- 167 Ennélfogva a harmadik jogalapot mint megalapozatlant teljes egészében el kell utasítani.
- 168 A fentiek egészére, de különösen a fenti 106. pontban kifejtettekre tekintettel, a megtámadott rendelet 1. cikkének (1) és (3) bekezdését a felperest érintő részében meg kell semmisíteni.

A költségekről

- 169 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a Tanács pervesztes lett, a felperes kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.
- 170 Az eljárási szabályzat 87. cikke 4. §-ának első és harmadik bekezdése alapján a Bizottság és a Maxcom maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (hetedik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) **A Törvényszék a 990/2011/EU végrehajtási rendelettel a Kínai Népköztársaságból származó kerékpárok behozatalára kivetett végleges dömpingellenes vámnak az Indonéziában, Malajziában, Srí Lankán és Tunéziában feladott, akár Indonéziából, Malajziából, Srí Lankáról és Tunéziából származóként, akár nem ilyenként bejelentett kerékpárok behozatalára történő kiterjesztéséről szóló, 2013. május 29-i 501/2013/EU tanácsi végrehajtási rendelet 1. cikkének (1) és (3) bekezdését a Chin Haur Indonesia, PT-t érintő részében megsemmisíti.**
- 2) **A Törvényszék az Európai Unió Tanácsát kötelezi a Chin Haur Indonesia, valamint a saját költségeinek viselésére.**
- 3) **Az Európai Bizottság és a Maxcom Ltd maga viseli saját költségeit.**

Van der Woude

Wiszniewska-Białecka

Ulloa Rubio

Kihirdetve Luxembourgban, a 2015. március 19-i nyilvános ülésen.

Aláírások

Tartalomjegyzék

A jogvita előzményei	2
Az eredeti dömpingellenes és szubvencióellenes alapeljárások	2
A kijátszásellenes eljárás	3
A megtámadott rendelet	4
Az eljárás és a felek kérelmei	5
A jogkérdésről	6
Az elfogadhatóságról	6
Az ügy érdeméről	7
Az alaprendelet 13. cikke (1) bekezdésének és 18. cikke (1) bekezdésének megsértésére alapított első jogalapról	7
– A kereskedelem szerkezetének megváltozásáról	7
– Az átrakodási tevékenység megvalósításáról	10
Az alaprendelet 18. cikke, az arányosság elve és az indokolási kötelezettség megsértésére alapított második jogalapról	14
– Az együttműködés hiányának megállapításáról	14
– A felperes együttműködésének hatásairól	16
– Az indokolásról	17
– A felperes által szolgáltatott kiegészítő információk figyelembevételéről	19
Az alaprendelet 13. cikke (1) bekezdésének és az egyenlő bánásmód elvének megsértésére alapított harmadik jogalapról	19
A költségekről	21